
Borbély Szilárd

AZ ANGYALOK KIK VANNAK

Az angyalok kik vannak még az égbe
vagy bárhol másutt akik angyalok
én nem tudom de biztos hogy csak élnek
elgondolják azt hogy ha angyalok
mit is kellene csinálniuk e télbe
kik fázós pici lények összebujnak
a csillagok között mert végtelen
kicsi lehet az angyal itt a térbe
vagy végtelen nagy mint a végtelen
térrepedések beackolva fészük
verébfiókák néhány tollpihe
még puccosak reszketnek összebujnak
nagy fejüket vakon nyújtogatják
tátognak esznek minden étherit
átlátszóak esetlenek suták
magányosak attól ami a létük.

AZ ANGYALOK MERT A

Az angyalok mert annyi mindent tudnak
csak otthol ülnek bámulják a tévét
vagy moziba mennek el kínosan
kerülgetik az önmagukban angyalt
a csillagokat nézik már hogy unják
az éjszakát mert rosszul alszanak
mogorván némán hosszan tollázkodnak
egy régi viccen még el mosolyognak
de már ez is mint minden rég fakó
a híreket ha nézik ásitóznak
te jó ég hogy mi történik a földön
van nyár van ősz tavasz meg néha télen
az égi ventilátorokba szarnak
olyankor mint az angyal szar a hó.

HA EL TUDNÁM

Ha el tudnám azt mondani neked
hogy szívem elől is elrejtelek
mindazt amit csak rejteni lehet
a szépségből magányba elvezet
a titkokat miket nem ismerek
szavakba rejt a szívbe mit keres
arról miről még beszélni lehet
hogy van magány amit nem is merek
hasonlítni mert szavam nem lehet
a szépségé amely ha elveszett
nem hasonlít azt látni elfeled
a rózsá titkát magába temet
úgy rejtelek mint el a szívemet.

Bazsányi Sándor

„VAJHA ELSZENVEDNÉTEK TŐLEM EGY KEVÉS BALGATAGSÁGOT!”

**Esterházy Péter A SZÍV SEGÉDIGÉI című művének utolsó néhány
oldala és Nádas Péter ÉVKÖNYV-ének JANUÁR • FEBRUÁR
című fejezete, valamint a bennük rejlő problémák továbbgondolása**

Ha az irodalmat a művek és a befogadók párbeszédének tekintjük, akkor az a lehetőség sincs kizárva, hogy az olvasó a dialógusba több, teszem azt két alkotást is bevonjon. Ha pedig élményét tetézni kívánja, akkor csendesen a háttérbe húzódik, hogy helyet adjon a két mű közötti szabad párbeszédnek, és azt figyelő tekintettel kövesse.

A Nádas- és az Esterházy-szövegrészletek összevetésének alapja a tematizált halál-*élmény* és *részvét tudat*. Mindkét műrészlet ugyanis egy idős ember haláláról és az azt kísérő részvétcselekvésekről, vagyis szeretetünk hatásfokáról, a szív segédigékkel történő körülírásáról szól. Az elemzés nem kívánja a két írást túldimenzionálni, célja inkább a közös(ségi) téma talán még ma is megfontolandó lehetőségeinek átgondolása, ami fényt vethet a két szerző pályájára is.

Egyetlen előfeltevésem, hogy a két alkotást olyan dialógus szereplőinek tekintem, amelyben a később keletkezett Nádas-szöveg válaszol az Esterházy-regényrészlet fel nem tett, de mégis fennálló kérdésére, és így újabb kérdéseket vet fel. A párbeszéd nem a két író között folyik (ennek fürkészése indiszkrét, buta és haszontalan eljárás